

असृजिशोणिते ॥ १४ ॥ विश्वरूपः कामरूपो करालवान् भीषणरूपवान् मेघवाहनो मेघोपरिस्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ देवयुगे सत्ययुगे ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ नकुशलं अंभद्रं ॥ २३ ॥ २४ ॥ कामयास्वरसेन ॥ २५ ॥ ब्रह्मक्षत्रयो रंतरे अन्यत्र जातं तदेवाह सूतं मां विद्धोति ॥ २६ ॥ २७ ॥ कथं तर्हि ब्राह्मणो भार्गवोऽस्मीति मिथ्यावचनं त्वयोक्तमित्यत आह पिता गुरु रिति ॥ २८ ॥ २९ ॥ तस्मादि

सदृष्टमात्रो रामेण कृमिः प्राणानवास्तजत् ॥ तस्मिन्नेवास्तजि क्खिन्नस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ १४ ॥ ततो त्रिरक्षेददृशे विश्वरूपः करालवान् ॥ राक्षसो लोहितग्रीवः
कृष्णांगो मेघवाहनः ॥ १५ ॥ सरामं प्रांजलिर्भूत्वा बभाषे पूर्णमानसः ॥ स्वस्तिते भृगुशार्दूलगमिष्ये हं यथागतम् ॥ १६ ॥ मोक्षितो नरकादस्माद्भवतामुनिसत्त
म ॥ भद्रं तवास्तु वंदे त्वां प्रियं मे भवता कृतं ॥ १७ ॥ तमुवाच महाबाहुर्जामदग्न्यः प्रतापवान् ॥ कस्त्वं कस्माच्च नरकं प्रति पन्नो ब्रवी हितत् ॥ १८ ॥ सो ब्रवीदहमासं
प्राक् दंशो नाम महासुरः ॥ पुरा देवयुगे तात भृगोस्तुल्यवया इव ॥ १९ ॥ सोऽहं भृगोः सुदयितां भार्यामपहरं बलात् ॥ महर्षेरभिशापेन कृमिभूतोऽपतं भुवि ॥ २० ॥
अब्रवीद्विसमांकुद्धस्तव पूर्वपितामहः ॥ मूत्रश्लेष्माशनः पापनिरयं प्रतिपत्स्यसे ॥ २१ ॥ शापस्यांतो भवेद्ब्रह्मन्नित्येवं तमथाब्रुवं ॥ भविता भार्गवाद्रामादिति
मामब्रवीद्भृगुः ॥ २२ ॥ सोऽहमेनां गतिं प्राप्नोयथानकुशलं तथा ॥ त्वया साधो समागम्य विमुक्तः पापयोनितः ॥ २३ ॥ एवमुक्त्वा नमस्कृत्य ययौ रामं महासुरः ॥
रामः कर्णं च सक्रोधमिदं वचनमब्रवीत् ॥ २४ ॥ अतिदुःखमिदं मूढन जातु ब्राह्मणः सहेत् ॥ क्षत्रियस्येव ते धैर्यं कामयासत्यमुच्यतां ॥ २५ ॥ तमुवाच ततः कर्णः
शापाद्धीतः प्रसादयन् ॥ ब्रह्मक्षत्रां तरे जातं सूतं मां विद्धि भार्गव ॥ २६ ॥ राधेयः कर्ण इति मां प्रवदंति जना भुवि ॥ प्रसादं कुरु मे ब्रह्मन्नस्त्रलुब्धस्य भार्गव ॥ २७ ॥
पिता गुरुर्न संदेहो वेदविद्याप्रदः प्रभुः ॥ अतो भार्गव इत्युक्तं मया गोत्रं तवांतिके ॥ २८ ॥ तमुवाच भृगुश्रेष्ठः सरोषः प्रदहन्निव ॥ भूमौ निपतितं दीनं वेपमानं कृतां
जलिं ॥ २९ ॥ यस्मान्मिथ्योपचरितो ह्यस्त्रलोभादि हत्वया ॥ तस्मादेतन्न ते मूढब्रह्मास्त्रं प्रतिभास्यति ॥ ३० ॥ अन्यत्र वधकालात्ते सदृशेन समीयुषः ॥ अब्राह्म
णेन हि ब्रह्मध्रुवं तिष्ठेत्कदाचन ॥ ३१ ॥ गच्छेदानीं न ते स्थानमनृतस्येह विद्यते ॥ न त्वया सदृशो युद्धे भविता क्षत्रियो भुवि ॥ ३२ ॥ एवमुक्तः सरामेण न्यायेनोप
जगाम ह ॥ दुर्योधनमुपागम्य कृतास्त्रोऽस्मोतिचाब्रवीत् ॥ ३३ ॥ इति श्रीम. शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिकर्णास्त्रप्राप्तिर्नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

ति हे मूढतेतव वधकालादन्यत्र ब्रह्मास्त्रं प्रतिभास्यतीति न किंतु वधकाल एव न प्रतिभास्यति कालांतरे तु प्रतिभास्यत्येवेत्यर्थ इत्युत्तरेण संबंधः ॥ ३० ॥ सदृशेऽर्जुनादौ शूरेते पुरतः स्थिते समीयुषः युध्यमानस्य समि
त्याजिसमिधु इति संपूर्वस्य इणो युद्धार्थत्वदर्शनात् ध्रुवं मरणावधिन तिष्ठेद्ब्रह्म ब्रह्मास्त्रं ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ न्यायेनाभिवंदनादि पूर्वकं उपजगाम इष्टं देशमिति शेषः ॥ इति शांति. रा. नै. भा. तृतीयोऽध्यायः ॥ ३॥